

MANUAL de RITUS JUNIORS

ANNEXOS

ANNEX I

FORMACIONS

PACTE D'EQUIP

FORMACIÓ PRÈVIA

TÍTOL	L'EQUIP
ETAPA	INFÀNCIA
TEMPS I NIVELL/S	PACTE
ITINERARI	COMUNITARI-ECLESIAL

Resum

Els signes més destacats de la identitat Juniors són el crismó i la panyoleta. Aquests signes han acompanyat al Moviment des dels seus inicis i, amb ells, els seus ritus corresponents aconseguen que els xiquets passen a ser portadors dels mateixos signes.

Els ritus són l'acció simbòlica mitjançant la qual s'expressen idees i creences, són l'expressió d'un compromís que respon a la crida de Déu Pare. L'equip és clau des que comencem a formar part de Juniors M.D. Per això, ja en el primer any en què un xiquet entra en contacte amb Juniors celebra el Ritu del Pacte d'Equip.

Paraules clau

EQUIP, RITUS, CRISMÓ, PACTE D'EQUIP, COMPROMÍS, INFÀNCIA, LEMA JUNIORS, PRIMERES COMUNITATS

L'EQUIP

El Temps de Pacte abasta el primer any de l'estada del xiquet en Juniors M.D. si entra a formar part del Moviment només prendre la seua 1a Comunió. El seu principal objectiu és que els xiquets descobrisquen que són cridats per Déu a viure en comunitat. El sentit d'aquesta crida sorgeix de les diferents aliances o pactes que Déu va fer amb el seu poble triat, al qual crida per a seguir el seu camí: el camí que Ell marca.

Sentir des del principi que es forma part d'un equip és important per a entendre la dimensió comunitària del nostre equip. Això es veu reforçat quan es coneix l'estructura del Moviment, en descobrir que el nostre equip forma part d'una cosa més gran. Però també és clau identificar que el nostre equip, des que ens incorporem a Juniors, és una part fonamental del nostre Centre i de la nostra Parròquia, en la qual, des del Baptisme, estem vivint la fe. D'aquesta manera, s'exercita una dimensió comunitària de l'equip, però també una dimensió eclesial que ens permet veure que el nostre equip, la nostra comunitat, forma part d'altres comunitats: l'Església.

En el Concili Vaticà II es defineix a l'Església com a Comunitat de Comunitats, i per això nosaltres podem definir amb el nostre estil que Juniors Moviment Diocesà és Església, ja que és Equip d'Equips. La vivència de l'Equip, per tant, ha d'implicar tota la vida de Juniors M.D.: s'adquireixen compromisos concrets, es reparteixen tasques, s'aprèn a treballar comunitàriament i a prendre decisions. Però també és el lloc on es comparteixen l'oració, les celebracions, les vivències, les experiències i les situacions personals. Déu és membre d'eixe Equip i segella també

el compromís, el seu compromís i aliança, assegurant el seu compliment i fent-nos recordar la seua aliança amb nosaltres en tots els aspectes.

El Temps de Pacte ve marcat pel "Pacte d'Equip", el compromís que adquireixen cadascun dels membres amb el propi equip. Però el Pacte va més enllà de la pròpia voluntat de cadascun per a comprometre's. El Ritu del Pacte d'Equip ens recorda l'aliança de Déu amb el seu Poble i l'experiència de viure en comunitat. També ho fan els Manaments i la crida al llarg de la Història de la Salvació als diferents profetes. Jesucrist és la promesa complida, i no podem oblidar que Maria és la mare de l'equip i de la comunitat. I com a Juniors, no podem oblidar-nos dels signes d'Identitat que ens caracteritzen i ens mostren la nostra Identitat com a Moviment: el Crismó i el seu significat, així com el Lema Juniors, "Sempre Units", i l'Oració Juniors. És una promesa que Déu renova amb aquest xicotet grup, que representa a la comunitat cristiana.

Hem de ser conscients dels nostres compromisos, dels nostres Pactes. Per això és bo renovar de tant en tant el "Pacte d'Equip" que cada equip va assumir quan es va formar; o, si no ho va fer, fer-ho. Així, també es pot renovar el "Pacte" que Juniors M.D. fa a través de la seua Llei, Lema i Principis.

Tota l'espiritualitat de Juniors M.D. es mou entorn de l'Equip. A vegades es fa més difícil visualitzar-la a nivell de Centre o a nivells diocesans Zona-Vicaria-Moviment, però la seua pròpia estructura representa eixa manera concreta de prendre decisions, assumir responsabilitats i compartir el Pla de Déu. Els exemples d'Abraham i Moisès ens poden servir per a conèixer la Promesa que Déu compleix en ells i el compromís que adquireixen per a dur a terme la voluntat de Déu (Gn 12, 1 y Ex 6, 7).

Però la major aliança, l'Aliança definitiva, la segella Jesucrist en l'Eucaristia. Ací se segella el nostre Pacte d'Equip i és on es renova tots els diumenges. Per això, és fonamental compartir l'Eucaristia, perquè continue viu el nostre Equip i el nostre Centre.

En definitiva, és imprescindible descobrir que l'equip forma part d'un grup més gran anomenat Juniors M.D. i conèixer-lo, viure'l i potenciar-lo. Això és el que fa que es tinga una autèntica experiència de Comunitat de Comunitats, és a dir, d'Església unida i compromesa en Crist.

Objectius del Projecte Educatiu Juniors relacionats amb la formació

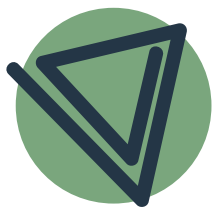
- Aprofundir en el sentit d'equip a través del Pacte d'Equip.
- Conèixer com eren les primeres comunitats i veure-les com un exemple per a l'equip.
- Conèixer els altres equips i aprendre d'ells.

Cites

1. *"El Senyor li va dir a Abraham: «Deixa la teua terra, els teus parents i la casa dels teus pares, i ves-te'n a la terra que et mostraré»" (Gn 12, 1).*
2. *"Així que veu i dis-los als israelites: «Jo soc el Senyor, i els llevaré de damunt l'opressió dels egipcis. Els deslliuraré de la seua esclavitud; els alliberaré amb gran desplegament de poder i amb grans actes de justícia. Faré de vostés el meu poble; i jo seré el seu Déu. Així sabran que jo soc el Senyor, el seu Déu, que els va deslliurar de l'opressió dels egipcis»" (Ex 6, 7).*

Per a més informació...

- **Activitat de Pacte “En busca del Sempre Units”** de la campanya Junts Marxarem en Equip.
Disponible en: <http://recursos.juniorssmd.org/Otros%20Recursos/CAMPANYAS/CAMPANYA%202016-2017/3.%20Tiempos/Actividad%20Pacto/13.Act%20Tiempo-Pacto.pdf>
- **Carta de les Secretaries Diocesanes d'Animació, Formació, Identitat i PEJ** de presentació de la Campanya “Junts Marxarem en Equip”.
Disponible en: <http://recursos.juniorssmd.org/Otros%20Recursos/CAMPANYAS/CAMPANYA%202016-2017/0.%20Introduccion/presentacion/01.Presentacion.pdf>
- **Manual Ritus Juniors.** Disponible en: <https://www.juniorssmd.org/wp-content/uploads/2017/10/Manual%20de%20Ritos%20Juniors.pdf>

IMPOSICIÓ DE LA PANYOLETA

FORMACIÓ PRÈVIA

TÍTOL	PARTICIPACIÓ
ETAPA	INFÀNCIA
TEMPS	IDENTITAT
ITINERARI	COMUNITARI-ECLESIAL

Resum

En aquesta formació tractarem de transmetre als xiquets la importància de viure la Fe en comunitat. L'Església ens ofereix una infinitat d'alternatives per a poder compartir la nostra Fe amb els altres i, per descomptat, Juniors és una d'elles. El Moviment Juniors és quasi sempre el primer contacte que tenen els nostres xiquets amb l'Església i, per tant, és la primera comunitat cristiana a la qual pertanyen. És per això que cobra una especial rellevància que sàpiguen tant connectar amb el Moviment com ser conscients del paper que juga dins de la seua formació cristiana. L'objectiu és que aprenguen la importància que té compartir la Fe dins d'una comunitat i els seus beneficis. Igualment, es tracta de posar en valor el temps de preparació per a la Imposició de la Panyoleta, filant-ho amb la participació en les activitats parroquials i la comunitat cristiana.

Paraules clau

COMUNITAT CRISTIANA, FE, COMPARTIR, PANYOLETA

PARTICIPACIÓ

Des de l'inici del cristianisme, els cristians s'han reunit en comunitats o xicotets grups per a compartir la seua experiència de Déu i així poder enriquir la seua Fe mútuament. Si bé la Fe és un acte molt personal de cadascun de nosaltres, també és cert que ningú s'ha donat la Fe a si mateix, com ningú s'ha donat la vida a si mateix. El creient ha rebut la fe d'un altre i ha de transmetre-la a un altre. Cadascun dels cristians som un xicotet esclavó dins de la gran cadena dels creients. La Fe és un gran do que ens ha sigut concedit i transmés per uns altres i que, si l'enterrem en nosaltres mateixos i el vivim de manera individual i hermètica, perd gran part de la seua raó de ser.

La importància de les comunitats cristianes no ve només determinada per la transmissió de la Fe, encara que aquest és sens dubte un dels objectius més rellevants. No obstant això, la conseqüència més immediata i important de viure la Fe en grup és el creixement d'aquesta tant a nivell individual com col·lectiu. L'exposició de les nostres pròpies experiències cristianes amb els altres pot ajudar notablement al fet que aquests aprenguen de la nostra relació amb Déu i amb el proïsme, de la nostra manera d'afrontar i superar els problemes i, en definitiva, de com la nostra Fe ens fa viure el dia a dia.

De la mateixa forma, nosaltres podem aprendre dels altres totes aquestes coses que serveixen per a enfortir la nostra pròpia Fe i relació amb Déu. Com ja hem dit, la Fe de cadascun de nosaltres és molt personal i depèn molt de la nostra manera de ser, que ve determinada per la situació individual de cadascun de nosaltres. No obstant això, que cadascú tinga una Fe i una experiència de Déu diferents no vol dir que aquestes siguin independents de les altres. La nostra relació amb Déu pot ser de molta ajuda per a enfortir les relacions dels altres amb Déu. Les experiències dels altres sempre poden aportar-nos una mica de profit i, sobretot, ens ajuden a realitzar-nos qüestions sobre la nostra pròpia vida i la nostra pròpia Fe.

La Fe és una cosa que està viva al nostre interior i que va evolucionant amb el pas del temps a mesura que va canviant la nostra situació personal, és per això que les vivències dels altres poden ajudar-nos a entendre noves situacions en la nostra vida i a saber manejar els canvis que aquestes puguen ocasionar en la nostra relació amb Déu. En el cas dels més xicotets aquesta part és essencial, ja que en un període molt curt de temps afronten molts canvis en la seua vida, tant físics com psicològics, que poden portar a situacions d'incomprensió i dubtes en tots els àmbits de la seua vida, especialment en la seua Fe.

Per tot això, és molt important que la Fe es visca en comunitat dins de l'Església per a poder alimentar-la i conservar-la. L'Església té moltes i diferents maneres de reunir-nos i fer-nos partícips de la mateixa Fe que s'ha transmés des de fa segles i que gràcies a la vida en comunitat ha arribat fins als nostres dies.

Cadascun de nosaltres pertany a una parròquia, que posa al nostre abast les eines de l'Església per a formar comunitat. Participar en les activitats parroquials, des d'una simple xarrada fins a una cosa tan capital com el sagrament de l'Eucaristia, ajuda a enfortir la nostra parròquia, que a la vegada serveix perquè la nostra Fe pugui continuar creixent juntament amb nosaltres i la resta de feligresos que la componen. Cadascuna de les activitats i els actes realitzats dins de la parròquia tenen la seua pròpia rellevància i ens aporten coses tan diverses com útils, però el fet de formar part de cadascun d'ells i estar a la disposició d'aquests és el que alimenta la comunitat parroquial del nostre barri i ens permet tindre un lloc de referència per a poder cuidar i fer créixer la nostra Fe.

Si bé hem dit que cada parròquia viu una realitat diferent i que posa a disposició unes eines diferents, en les nostres parròquies tenim la sort de comptar amb una eina comuna com és el Moviment Juniors. Cada setmana, la nostra parròquia ens ofereix l'oportunitat de compartir temps i vivències amb altres joves del nostre equip i dels altres equips del Juniors parroquial.

Potser no ens n'hem adonat, però aquesta experiència és un autèntic regal mitjançant el qual se'ns permet conèixer altres realitats diferents de la nostra, però amb un mateix factor comú: DÉU. Cada setmana se'ns presenta l'oportunitat de conèixer a altres joves que potser, tenint moltes coses en comú amb ells (anant al mateix col·legi, al mateix curs, tenint aficions molt semblants, etc.), viuen d'una forma molt diferent de la nostra. Amb cadascun dels nostres companys d'equip tenim la gran oportunitat d'aprendre una forma diferent de viure amb Déu, de tractar la Fe i d'actuar davant situacions similars a les nostres.

Per a poder aprendre totes aquestes coses i alimentar la nostra Fe, moltes vegades no és necessari més que compartir el nostre temps amb aquestes persones participant en les reunions, activitats del Centre, excursions, festivals, acampades, etc.

Com diem, Juniors és un moviment que ens permet créixer des de ben xicotets en els ensenyaments de Crist i enriquir-nos mútuament amb les altres persones que formen part del Moviment.

Un dels símbols més potents del Moviment Juniors, el més visible i el que ens relaciona directament amb el Moviment, és la panyoleta. En lluir-la estem fent gala del nostre compromís amb la parròquia, amb les persones que formen part del nostre Centre i, sobretot, amb els Principis de Vida Juniors. Ens mostrem davant el món com a fermes seguidors de Crist.

Si bé des de la nostra entrada en Juniors estem preparant-nos per a la Imposició de la Panyoleta, en aquesta etapa afrontem la recta final per a rebre-la. La Imposició de la Panyoleta marca un abans i un després dins de la nostra vida, i per això hem d'estar totalment preparats per a eixe moment.

La preparació per a la Imposició de la Panyoleta és un dels moments més importants dins de la nostra vida com a Juniors. Per això, hem d'afrontar-ho amb molta il·lusió i responsabilitat. És un moment idoni per a aprofundir en els Principis de Vida Juniors, a saber:

1. *Viure en la veritat per a conquerir la meua llibertat.*
2. *Ser comprensiu amb els altres i exigent amb mi mateix.*
3. *Defensar la justícia i lluitar per un món nou.*
4. *Enfortir el meu esperit per a estar disposat a servir-te a tu, Jesús, i als meus germans.*

Aquests quatre preceptes han d'estar sempre molt presents en les nostres vides, però és ara, mentre ens preparem per a rebre la Panyoleta, quan hem de fer una reflexió personal per a saber fins a quin punt estem tractant de complir-los. No sempre és fàcil posar-los en pràctica, i alguns ens poden resultar més complicats que uns altres, però el més important és el compromís que mostrem per a realitzar-los.

Doncs bé, viure la fe en comunitat, compartint experiències amb els nostres germans, i participar de les diferents activitats que proposa la parròquia són eines que ens facilitaran enormement el compliment dels Panyoleta siga tan completa com siga possible.

Per tant, si estem decidits a prendre'ns tan seriosament com es mereix aquest acte d'imposició, hem de submergir-nos tot el possible dins de l'activitat parroquial i integrar-nos al màxim en la comunitat eclesial.

Objectius del Projecte Educatiu Juniors relacionats amb la formació

- Participar en l'Eucaristia i en les activitats parroquials.
- Participar de les activitats de Zona i Vicaria.
- Preparar-se per a la Imposició de la Panyoleta, coneixent el seu significat i assumint els Principis de Vida.

Per a més informació...

- **Manual Ritus Juniors.** Disponible en: <https://www.juniorsmd.org/wp-content/uploads/2017/10/Manual%20de%20Ritos%20Juniors.pdf>
- **Manual d'Espiritualitat Juniors.** Disponible en: <https://www.juniorsmd.org/wp-content/uploads/2021/05/MEJ.pdf>

ENTREGA DE LA CREU

FORMACIÓ PRÈVIA

TÍTOL	L'EXPERIÈNCIA DEL CRISTIÀ
ETAPA	ADOLESCÈNCIA
TEMPS	EXPERIÈNCIA
ITINERARI	COMUNITARI-ECLESIAL

Resum

El ritu de l'Entrega de la Creu marca un pas important en el creixement i maduresa de la persona en iniciar la seua adolescència. La creu de Jesús, encara que és un símbol de patiment, és també un signe d'esperança i redempció, perquè Jesús la va transformar en abraçar-la i vèncer-la amb la seua resurrecció. Aquest ritu convida als adolescents a descobrir i acceptar les seues pròpies "creus" o dificultats, recordant que no estan sols, sinó acompanyats per Crist.

El compromís assumit inclou conèixer i estimar als altres com Jesús ho va fer, així com defensar la justícia i lluitar per un món millor, seguint el segon Principi de Vida Juniors. Es destaca la importància de la coherència entre els ensenyaments i accions de Jesús, especialment la seua entrega en la creu, com a mostra de l'amor de Déu i la superació del mal. Les preguntes del ritu reforcen la continuïtat en el camí de fe iniciat prèviament, comproment-se a viure i estimar a l'estil de Jesús, lligats sempre a la realitat de la creu i l'esperança de la resurrecció.

Paraules clau

EXPERIÈNCIA, CREU, LLEI JUNIORS, PATIMENT, AMOR

L'EXPERIÈNCIA DEL CRISTIÀ

El ritu de l'Entrega de la Creu fa un salt qualitatiu en el creixement i la maduresa del xiquet que comença a ser adolescent. Si en els anteriors ritus ressaltàvem la nostra identitat Juniors, ara el signe és un signe de gran importància i comprensió universal: la creu de Jesús. Així, comença una nova etapa en el Juniors a partir d'Experiència. I aquesta experiència ve unida a la creu, signe i lloc de la nostra redempció.

La creu, malgrat ser un signe al qual ens hem acostumat, és un signe que expressa una certa duresa, ja que l'experiència de la creu no és agradable. La creu no és el lloc desitjat per a ningú, i menys per a Jesús, el Fill de Déu. Tanmateix, això no va fer que Jesús la defugira, sinó més aviat que l'abraçara. Aquesta abraçada del Jesús a la creu fa que la creu passe de ser un instrument de tortura a un signe d'esperança, ja que la creu és superada en la resurrecció. Aquesta experiència central de la nostra fe és l'experiència que els qui reben la creu en el moment vital en el qual es troben comencen a viure.

En el començament de l'adolescència, els joves comencen a descobrir quines són eixes creus que tenen en les

seues vides, expressió de les limitacions que viuen en el seu dia a dia. Aquest descobriment no és una cosa agradable, perquè com hem dit, la creu no és un lloc agradable. No obstant això, en Crist veiem que la creu no té l'última paraula, perquè el Crucificat és, també, el Ressuscitat. Rebre la creu amb la imatge de Crist significa assumir les creus que portem en les nostres vides, però recordant que no estem sols en elles, sinó que estem amb Aquell que ha vençut a la creu, i en ella, a la mort.

L'abraçada de Jesús a la creu va canviar el seu sentit per sempre, perquè va deixar de ser un instrument de mort per a convertir-se en un signe que és expressió de fins on arriba l'amor de Déu: fins a l'extrem, però l'extrem de veritat. Quan l'amor arriba fins a l'extrem, quan l'entrega arriba fins al final, pot produir situacions estranyes, però que venen recolzades per la victòria de Jesús sobre la creu. Acompanyar als joves a descobrir que l'entrega té sentit per damunt del sacrifici realitzat, és acompanyar-los en el seu creixement com a cristians, és a dir, com a deixebles d'Aquell que ens ha estimat de debò, per damunt de tot límit, fins a l'extrem.

D'ací ve que el compromís que realitzen els qui viuen aquest ritu siga créixer en el coneixement de Jesús des de la perspectiva de la Llei Juniors, que implica «estimar a tots els homes del món com Jesús ens estima». Eixe com Jesús ens estima és reconèixer el lloc de la creu en el nostre compromís, perquè la manera d'estimar de Jesús és a través de l'entrega, cada vegada major, i fins a l'extrem.

Així mateix, aquest compromís va acompanyat del compromís de viure el segon Principi de Vida Juniors: «Defensar la justícia i lluitar per un món nou». Defensar la justícia implica atacar la injustícia, i la injustícia sempre produeix dolor al seu voltant; requereix el sacrifici, l'entrega, de qui vol defensar-la. No podem defensar la justícia sense banyar-nos, sense implicar-nos personalment. De la mateixa manera, lluitar per un món nou implica fer present el Regne de Déu, a través de la nostra vida. I la mostra més gran d'allò que implica el Regne de Déu és l'expressió més gran del seu amor per nosaltres: la creu. En la creu veiem el preu que va pagar Jesús per mostrar eixe Regne de Déu, no només amb ensenyaments o paraules, sinó també amb els fets. La crucifixió de Jesús és fruit de la seua coherència en l'anunci del Regne de Déu que es troba amb el pecat, l'allunyament de Déu. I, com veiem en la resurrecció, no és el pecat qui té l'última paraula; l'última paraula la té Déu i la força del seu amor.

Aquesta expressió del segon Principi de Vida Juniors ve continguda en les paraules del profeta Ezequiel:

Si un home és innocent i es comporta rectament i justament; si no menja en les muntanyes ni alça els seus ulls als ídols d'Israel; si no oprimeix a ningú, si retorna la peça empenyorada; si no despulla a ningú del seu, si dona del seu pa al famolenc i vist el nu; si es comporta segons els meus preceptes i observa les meues lleis, complint-les fidelment: eixe home és just, i certament viurà —oracle del Senyor Déu— (Ez 18, 5.7-9).

Aquest oracle del Senyor implica fer una opció de vida per Jesús i allò que Ell ens proposa, a la seua manera. Per això, també implica assumir les pròpies creus amb la seua, i confiar que el seu destí també és el nostre.

És per això que una cosa diferencial del ritu de l'entrega de la creu és la referència a la Passió com a lloc de manifestació de l'amor de Déu per nosaltres i de la superació del mal en la Resurrecció de Jesús. En aquest sentit, les preguntes que es plantegen contenen, d'una banda, l'expressió de la continuïtat en el camí iniciat en el Pacte d'Equip i la ratificació del mateix en rebre la panyoleta, expressant la voluntat de continuar vivint el primer Principi de Vida Juniors. Dit això, es realitzen les preguntes pròpies d'aquest ritu, que impliquen estimar a l'estil de Jesús, a través de l'entrega, i viure el segon Principi de Vida Juniors, tots dos lligats a la realitat de la creu, de la qual comencen a fer experiència de la mà de Jesús.

Objectius del Projecte Educatiu Juniors relacionats amb la formació

- Conèixer el que significa la Creu per a un cristià: entrega, sacrifici, amor...
- Entendre el sentit de la Creu com a salvació, des de la Resurrecció.
- Preparar-se per a celebrar el Ritu de la Creu.

Per a més informació...

- **Manual Ritus Juniors.** Disponible en: <https://www.juniorsmd.org/wp-content/uploads/2017/10/Manual%20de%20Ritos%20Juniors.pdf>
- **Manual d'Espiritualitat Juniors.** Disponible en: <https://www.juniorsmd.org/wp-content/uploads/2021/05/MEJ.pdf>

RITU DE LA PROMESA

FORMACIÓ PRÈVIA

TÍTOL	LA PROMESA
ETAPA	ADOLESCÈNCIA
TEMPS	ESTIL DE VIDA
ITINERARI	COMUNITARI-ECLESIAL

Resum

En aquesta formació tractarem sobre el ritu de la Promesa, un moment clau on els adolescents reben el Credo, un objecte simbòlic. Aquest Credo uneix als cristians i marca l'inici d'una fe més madura. Professar el Credo implica un compromís no només emocional, sinó també racional, ajudant els joves a comprendre la seua fe en un context de creixement personal i espiritual. A més, el ritu comporta el compromís de viure el tercer Principi de Vida Juniors: "Viure en la veritat per a conquistar la meua llibertat". Aquest principi està basat en els ensenyaments de Jesús, qui és considerat "el Camí, la Veritat i la Vida". La veritat, segons Jesús, allibera les persones, permetent-los viure autènticament.

Paraules clau

CREDO, ESTIL DE VIDA, PROMESA

LA PROMESA

El ritu de la Promesa és un dels moments clau en l'espiritualitat Juniors. Ací ja no se'ns dona un objecte amb simbolisme, sinó un text, el Credo. El credo o símbol de la fe és allò que ens uneix, allò que compartim amb la resta de cristians. És ja en Estil de Vida on l'adolescent viu eixa fe que comença a ser adulta, mostrant-se com un exemple de cristià per a les etapes per les quals va passar en un altre temps.

Professar el Credo no només implica realitzar un compromís o viure una experiència, sinó també fer partícip a la raó. No es tracta de deixar-se guiar únicament per allò del qual fem experiència, sinó que implica el començament d'un procés de comprensió, d'entendre la fe que es professa i de situar les experiències i compromisos realitzats fins ara en el context de la història d'amor personal que Déu fa amb cada persona. Aquest pas ajuda a adaptar el compromís de creixement i maduració en la fe a la situació que es viu i el moment vital en el qual es troba, ja que l'adolescent necessita començar a comprendre, a nivell vivencial i personal, allò que creu, atés que es troba immers en un moment crucial de la seua maduració en la fe, en el pas de la fe infantil a una fe adulta.

A més, aquest ritu conté el compromís de viure el tercer Principi de Vida Juniors: «Viure en la veritat per a conquistar la meua llibertat». Aquest Principi de Vida gira entorn d'un concepte fonamental: la veritat.

Jesús es presenta com «el Camí, la Veritat i la Vida» (Jn 14,6), per la qual cosa viure en la veritat és viure en allò que Jesús ens diu. Les veritats de la fe, contingudes en el Credo, es presenten com la veritat que s'articula en una sèrie d'articles. Ara bé, existeix un vincle ineludible entre la veritat i la llibertat, com ens ensenya el mateix Jesús: «Si romaneu en la meua paraula, sereu de veritat deixebles meus; coneixereu la veritat, i la veritat vos farà lliures» (Jn 8, 31). Conèixer la veritat no és solament assumir una cosa exterior, sinó assumir la veritat de la pròpia vida. La condició de necessitat de la llibertat és la veritat, ja que en cas contrari es corre el risc d'enganyar-se a un mateix, i experimentar que eixa llibertat no és vertadera. L'autèntica llibertat és aquella que s'exerceix sabent quina és la situació davant la qual s'opta. Una persona és lliure quan realment disposa de si mateixa, quan assumeix la veritat de la seua vida. I eixa veritat és Jesús qui la revela. Per exemple, si jo pense que la veritat de la meua vida és que visc per a generar riqueses o per a produir, optaré en funció d'eixa veritat, fent-me més productiu o un major generador de riquesa. No obstant això, si conec, a través de la veritat que Jesús mostra, que visc per a estimar perquè soc estimat, les decisions que prenga i la llibertat que exercisca anirà sempre dirigida a estimar més i millor als qui m'envolten.

“Conquistar la meua llibertat” és assumir, cada vegada més, quina és la veritat de la meua vida. Viure en la veritat, sense enganyar-se a un mateix, és garantia de llibertat. I Jesús és qui assegura que, romanent en la seua paraula, en allò que Ell manifesta, és com s'accedeix a la veritat que fa lliure. D'ací ve que en aquest ritu de la Promesa s'assumeixen les veritats de la fe que professem, perquè és l'assentiment a anar assumint en la pròpia veritat la Veritat que Jesús revela, mentre existeix una major proximitat amb Ell. La Promesa significa que, lliurement, s'assumeix un camí de vida que comporta acostar-se més a Jesús, la veritat que ens fa cada vegada més lliures.

En el ritu de la Promesa, els joves es comprometen a obrir-se a la Paraula de Déu, que guia els seus cors a conèixer la veritat per a conquistar la seua llibertat. El valor del ritu resideix en la promesa que realitzen els joves, que obté com a resposta el Credo, la fe de l'Església, perquè l'assumeixen com una cosa pròpia. Davant el compromís que realitzen, la resposta és el Credo, que hauran d'anar assumint com una cosa pròpia. Això se simbolitza en l'entrega del ciri a cada jove. Eixa fe que van rebre pel Baptisme i que els seus pares i padrins han tingut la missió de cuidar la reben ara ells, els qui es comprometen a fer que eixa flama no s'apague i cresca.

Objectius del Projecte Educatiu Juniors relacionats amb la formació

- Conèixer i celebrar el Ritu de la Promesa, compromentent-se al costat de l'Equip a transmetre els valors de l'Evangeli.
- Reflexionar sobre els límits de la llibertat.
- Aprofundir en el Principi de Vida “Viure en la veritat per a conquistar la meua llibertat”.

Per a més informació...

- **Manual Ritus Juniors.** Disponible en: <https://www.juniorsmd.org/wp-content/uploads/2017/10/Manual%20de%20Ritos%20Juniors.pdf>
- **Manual d'Espiritualitat Juniors.** Disponible en: <https://www.juniorsmd.org/wp-content/uploads/2021/05/MEJ.pdf>

ANNEX II

ACTIVITATS

PACTE D'EQUIP

TÍTOL DE L'ACTIVITAT	EN BUSCA DEL CRISMÓ PERDUT					
TEMPS I NIVELL	PACTE					
OBJECTIUS	<ul style="list-style-type: none"> • Descobrir que l'equip forma part d'un grup més gran anomenat Juniors M.D. CE2. 2T • Descobrir que l'Església està formada per totes les persones que se senten cridades per Déu. CE3. 2T • Aprofundir en el sentit d'equip a través del Pacte d'Equip. CE1. 3T 					
INTRODUCCIÓ	És una activitat plantejada perquè els xiquets i xiquetes preparen la celebració del ritu del Pacte d'Equip. A través d'una cerca del tresor aprendran el significat i el valor que té el Crismó per a nosaltres els Juniors.					
EIXOS TRANSVERSALS	<ul style="list-style-type: none"> • Desenvolupament d'habilitats de treball en equip i col·laboració. • Foment de l'exploració i la resolució de problemes. • Promoció de l'aprenentatge actiu i experiencial. 					
ITINERARIS	Educatiu en la fe	Comunitari eclesial	Litúrgic sacramental	D'oració	Testimoni	Ser persona
TIPUS D'ACTIVITAT	MATERIAL					
Joc de pistes	<ul style="list-style-type: none"> • Targetes pistes • Crismó gran • Targetes celebració • Còpies oració 					
DURACIÓ	1h 30'					
RESPONSABLE						
N. DE SESSIONS	1					

DESENVOLUPAMENT DE LA SESSIÓ

Experiència

En aquest joc de cerca del tresor, els xiquets i xiquetes hauran de treballar en equip per a trobar les diferents targetes (**Annex I**) del Crismó amagades per la Parròquia o Centre Juniors. El joc se centrarà en l'exploració i l'aprenentatge sobre el Crismó.

En primer lloc, reunirem els xiquets i els explicarem molt breument què és el Crismó i que necessitem la seua ajuda per a trobar-lo, ja que ens l'han robat.

A continuació, els donarem la primera pista (**Annex II**), que els conduirà al lloc on es troba la segona. Així successivament fins a trobar el gran Crismó.

Reflexió

Després de trobar el Crismó, ens reunirem i comentarem les parts del Crismó i el seu significat. A més, es ressaltarà la importància del ritu que rebran.

Parts del Crismó:

- X. P.: són les inicials de Crist en grec.
- Orla del Crismó: representa la idea de comunitat, és un cercle imperfecte com ho som els cristians i cristianes que formem part de l'Església i, en el nostre cas, de Juniors M. D.
- Flama: simbolitza a l'Esperit Sant.

Significat del Crismó en Juniors:

Déu crida als homes a ser fills seus, però no a títol individual, sinó com a poble. La presa de contacte del xiquet amb Juniors és una resposta davant eixa crida, una invitació a ser part activa de l'Església, poble de Déu.

A través del Moviment se li ofereix la possibilitat de seguir a Jesús, a partir de la seua trobada amb altres xiquets i xiquetes. La celebració del Pacte d'Equip és la forma amb la qual els més xicotets poden simbolitzar davant tota la comunitat parroquial la resposta concreta a la invitació de Déu. Per això, se'ls fa entrega del Crismó com a símbol de pertinença a Juniors M.D. i record d'eixe pacte d'amistat que ha fet amb el seu equip i amb Jesús.

Compromís

Ens comprometem a interioritzar el significat del Crismó i, per tant, del Ritu del Pacte d'Equip. A més, aprofundirem en l'oració personal diària amb Jesús, intentant buscar en el nostre dia a dia un moment per a dialogar amb Ell.

Celebració

Tots junts resarem una oració (**Annex III**) en veu alta i després repartirem una targeta (**Annex IV**) amb el significat del Crismó.

Observacions i recursos per a l'educador

- És necessari tindre preparades i amagades les pistes del joc abans d'iniciar la sessió. La idea és imprimir 7 vegades l'Annex I i per darrere escriure les pistes.
- Les pistes han d'adaptar-se a la situació de l'equip i de l'entorn en el qual es faça l'activitat. Les que trobem en l'Annex II són només una proposta.
- Hem de tindre preparat i amagat un crismó gran a manera de "tresor". Podem fer-ho amb suro o cartó.
- Per a la celebració imprimirem tantes còpies de l'oració i del recordatori com a xiquets vagen a vindre a la sessió. Quant al recordatori, la idea és posar per davant el crismó i per darrere l'explicació.

Avaluació de l'activitat

- S'han aclarit amb les pistes? Eren molt difícils?
- Hi ha hagut alguna situació que ens haja cridat l'atenció i que s'haja de tindre en compte per a la pròxima vegada que es realitze l'activitat?
- S'han adonat de la importància i el significat del crismó? Hem sigut capaços de transmetre-ho?
- Com podem millorar l'activitat?

ANNEXOS**Annex I****Annex II****PISTES****Pista 1:**

Comença la teua cerca al lloc on els cristians ens reunim per a orar i donar gràcies a Déu.

Pista 2:

Dirigeix-te cap al lloc on Déu, a través dels Sacerdots, perdona els nostres pecats. Allí trobaràs la següent pista prop de la porta.

Pista 3:

Dirigeix-te cap al lloc on es beneeix l'aigua que dona la benvinguda als nous cristians. Busca la següent pista prop de les flors.

Pista 4:

Estàs a punt per a continuar? Ves al lloc on es presenta el pa i el vi. Busca la següent pista prop dels ciris.

Pista 5:

Segueix el teu camí cap al lloc on es comparteixen les lectures sagrades. Allí trobaràs la pròxima pista entre els llibres.

Pista 6:

Estàs prop del teu objectiu! Ves al lloc on el sacerdot es vist amb robes especials. L'última pista t'espera allí.

Pista 7:

Felicitats per arribar tan lluny! En la imatge dedicada a la Mare de Déu, sota el seu mantell protector, trobaràs el Crismó sagrat.

Annex III**ORACIÓ PER AL MOMENT DE LA CELEBRACIÓ**

Senyor Jesús, hui estem ací, no sols, sinó acompanyats,
acompanyats de la resta dels xiquets del nostre Equip.
Et donem gràcies per tot el que hem viscut,
pels bons moments passats durant el curs,
pels Educadors i perquè
el curs que ve continuem, junts,
aprenent un poc més de tu.

Amén

Annex IV**RECORDATORI CELEBRACIÓ****El pacte d'equip**

- **X i P:** són les inicials de Crist en grec.
- **Orla:** representa la idea de comunitat, és un cercle imperfecte com ho som els cristians i cristianes que formem part de l'Església i, en el nostre cas, de Juniors M.D.
- **Flama:** simbolitza a l'Esperit Sant.

Com a Juniors, assumim el crismó com a símbol de pertinença al Moviment i ens recorda el pacte d'amistat que fem amb el nostre equip i amb Jesús de Natzaret.

IMPOSICIÓ DE LA PANYOLETA

TÍTOL DE L'ACTIVITAT	LA NOSTRA IDENTITAT: LA PANYOLETA					
TEMPS I NIVELL	IDENTITAT I					
OBJECTIUS	<ul style="list-style-type: none"> • Preparar-se per a la Imposició de la Panyoleta, coneixent el seu significat i assumint els Principis de Vida. C.E. 3 • Analitzar quines característiques personals m'ajuden a créixer dins de l'equip i quines no. S.P.1 					
INTRODUCCIÓ	<p>És una activitat plantejada perquè els xiquets i les xiquetes es preparen per a celebrar el ritu de la Imposició de la Panyoleta. És important que els xiquets sàpiguen què significa la panyoleta que rebran i que coneguen i segueixen els Principis de Vida Juniors.</p>					
EIXOS TRANSVERSALS	<ul style="list-style-type: none"> • Treball en equip. • Saber reconèixer i acceptar els teus propis defectes. • Aprendre a assumir les crítiques. 					
ITINERARIS	Educatiu en la fe	Comunitari eclesial	Litúrgic sacramental	D'oració	Testimoni	Ser persona
TIPUS D'ACTIVITAT	MATERIAL					
Joc de tauler	<ul style="list-style-type: none"> • Panell del joc • Dau • 3 cintes d'un color de la Panyoleta del Centre • Mapa d'on estan amagades las cintes • Endevinalla d'un color de la panyoleta • 3 papers amb els significats de cadascun dels colors de la panyoleta • Precinte • 4 papers amb cadascun dels PRINCIPIS DE VIDA • Venes per als ulls • 1 gerra • Guix • Pita • 1 baló • Papers amb preguntes • Fitxes 					
DURACIÓ	1h 30'					
RESPONSABLE						
N. DE SESSIONS	1					

DESENVOLUPAMENT DE LA SESSIÓ

Experiència

Es divideix als xiquets en dos grups. El primer grup tirarà el dau i haurà de superar la prova o la pregunta corresponent a la casella en la qual caiga (**Annex I**). Si superen la prova aconseguiran un dels papers amb una explicació d'un color de la panyoleta o d'un Principi de Vida (depèn de la casella en la qual caiguen) i es passarà el torn al segon grup. Al final del joc han d'haver aconseguit totes les explicacions.

Reflexió

Al final del joc se'ls explicarà als xiquets els significats de cada color de la panyoleta i cada Principi de Vida. A continuació, se'ls farà una xicoteta reflexió sobre el seu comportament dins de l'Equip i del seu paper dins d'aquest mitjançant les preguntes que hem anat fent-los en les caselles destinades a aquest efecte.

Compromís

Els xiquets hauran de comprometre's a aprendre's el significat dels colors de la seua panyoleta i a interioritzar els Principis de Vida Juniors.

Per a donar-los un nivell major de compromís, en acabar aquesta sessió prèvia als ritus se'ls donaran les teles de la Panyoleta perquè tinguen la responsabilitat de portar-les el dissabte següent preparades per a la imposició. També s'observarà quins xiquets porten la Panyoleta tots els caps de setmana i quins no i s'anirà anotant en una cartolina que es col·locarà a la sala. A més, els xiquets prepararan entre tots una acció de gràcies per a agrair-li al Senyor el fet d'haver-los ajuntat a tots en el mateix camí, el camí de Juniors; compartir dissabte rere dissabte activitats, tallers... tots junts; l'oportunitat d'estar amb cadascuna de les persones que formen el seu Equip; i, sobretot, el fet d'haver rebut el Ritu de la Panyoleta, símbol que els identificarà a partir d'eixe moment com a Juniors i amb la seua pròpia Parròquia.

Celebració

Resaran tots junts l'Oració Juniors.

Observacions i recursos per a l'educador

- El panell del joc és a gust de l'Educador, però ha de tindre tres tipus de caselles diferents: Imposició de la Panyoleta, Principis de Vida i preguntes sobre el paper dels xiquets dins del grup. Haurà d'estar elaborat amb antelació.
- Important consultar el Llibre de Trets d'Identitat de Juniors M.D. i el Manual d'Espiritualitat Juniors per a revisar els Principis de Vida Juniors i poder explicar-los. A més, s'informarà sobre la història i sentit dels colors de la panyoleta del Centre.
- Elaborar un panell on estiga el nom del xiquet. En ell obtindran punts els qui estiguen més compromesos amb portar la panyoleta.
- Elaborar el mapa en el qual s'indique la localització de les 3 cintes dels colors de la panyoleta.
- L'Educador guardarà l'acció de gràcies elaborada per a la celebració de la Imposició de Panyoletes, que tindrà lloc la setmana següent. Recomanem que isca un xiquet sol a llegir-la en representació de tots.

Avaluació de l'activitat

- Als xiquets els ha agradat? Ha eixit bé el joc?
- Què es podria millorar?
- Els xiquets han après els colors i els significats de la Panyoleta?
- Han entés els Principis de Vida?
- Han sabut afrontar i acceptar els seus propis defectes? S'han compromés a transformar els seus defectes en virtuts?

ANNEXOS

Annex I

PROVES

PROVES DE LES CASELLES DE LA PANYOLETA

- Buscar 5 peces d'un color de la Panyoleta.
- Trobar 3 cintes d'un color de la Panyoleta que s'hauran amagat prèviament. Per a ajudar-los, se'ls donarà un mapa en el qual estaran marcats els llocs en els quals estan amagades.
- Endevinalla. La resposta a aquesta endevinalla serà el significat sobre el color de la Panyoleta que falta.

Cada vegada que superen una prova se'ls entregarà un paper amb el significat del color de la Panyoleta que s'haja treballat.

PROVES DE LES CASELLES DELS PRINCIPIS DE VIDA JUNIORS

- L'Educador lligarà a tots els xiquets del grup i per a ser deslligats hauran de dir una veritat. Per exemple: La Terra és el centre de l'univers? Els que contesten que no seran deslligats i els que contesten que sí hauran d'encertar una altra pregunta. Si superen la prova se'ls donarà un paper amb el Principi de Vida "Viure en la veritat per a conquistar la meua llibertat".
- Polis i cacos. El grup que haja caigut en la casella seran els polis i l'altre grup seran els cacos. Si superen la prova, se'ls donarà un paper amb el Principi de Vida "Defensar la justícia i lluitar per un món nou".
- El grup que haja caigut en la casella es posarà en cercle i cada xiquet haurà de dir un defecte del xiquet que estiga assegut a la seua dreta i un propi. Si superen la prova, se'ls donarà un paper amb el Principi de Vida "Ser comprensiu amb els altres i exigent amb mi mateix".
- L'Educador tancarà els ulls a la meitat del grup que haja caigut en la casella. Els xiquets que tinguen els ulls tapats hauran d'aconseguir arribar a un punt en concret amb l'ajuda de la resta del grup, els qui seran els encarregats de guiar-los mitjançant la veu. No es pot tocar als xiquets que porten els ulls tapats. Si superen la prova, se'ls donarà un paper amb el Principi de Vida "Enfortir el meu esperit per a estar disposat a servir-te a tu, Jesús, i als meus germans".

PROVES I PREGUNTES SOBRE EL SEU PAPER DINS DEL GRUP

Si cauen en aquestes caselles, primer hauran de passar una prova i després reflexionar sobre la pregunta que se'ls donarà.

- Primer, els xiquets hauran d'aconseguir omplir una gerra d'aigua transportant-la amb la boca. Se'ls farà una pregunta: Ajude quan se'm necessita?
- Arrear al genet. El grup que haja caigut en la casella seran els genets i els altres els cavalls. Els cavalls hauran de portar muntats a la seua esquena als genets, que portaran un guix a la mà, i han d'intentar pintar-los els pantalons als altres genets. Si els pinten els pantalons seran eliminats. L'últim genet que quede sense tacar serà el guanyador. Se'ls donarà la següent pregunta: Soc comprensiu amb els altres?
- El grup que haja caigut en la casella haurà de passar-se un tros de pita per dins de la roba, de braç a braç, ajuntant-se tots en el mateix tros de pita i hauran de recórrer un xicotet circuit. Se'ls donarà la següent pregunta: Què aporte al grup?
- El grup que haja caigut en la casella haurà d'aconseguir donar 10 tocs a una pilota sense que aquest caiga a terra. Se'ls donarà la següent pregunta: El meu comportament perjudica la resta del grup?

ENTREGA DE LA CREU

TÍTOL DE L'ACTIVITAT	QUINA ÉS LA TEUA CREU?					
TEMPS I NIVELL	EXPERIÈNCIA					
OBJECTIUS	<ul style="list-style-type: none"> • Entendre el sentit de la Creu com a salvació, des de la Resurrecció. L.S. 2 • Fer oracions en grup on se'ls convida a participar i expressar-se (oracions amb gestos...). O. 2 					
INTRODUCCIÓ	Es realitzarà una oració i algunes dinàmiques incloses en la mateixa per a descobrir les nostres càrregues i les dels altres (les nostres creus).					
EIXOS TRANSVERSALS	<ul style="list-style-type: none"> • Desenvolupament d'habilitats de treball en equip i col·laboració. • Foment de l'exploració i la resolució de problemes. • Promoció de l'aprenentatge actiu i experiencial. 					
ITINERARIS	Educatiu en la fe	Comunitari eclesial	Litúrgic sacramental	D'oració	Testimoni	Ser persona
TIPUS D'ACTIVITAT	MATERIAL					
Oració	<ul style="list-style-type: none"> • Creus de diverses mesures i materials • Guitarra amb cançons • CD amb cançons i reproductor • Folis, bolígrafs, retoladors, colors... • Fotocòpies de l'Annex 2 per a cadascú 					
DURACIÓ						
1h 30'						
RESPONSABLE						
N. DE SESSIONS						
1						

DESENVOLUPAMENT DE LA SESSIÓ

Experiència

L'activitat consisteix en una oració en la qual els adolescents aniran experimentant i descobrint les seues creus.

A la sala, si és possible, hi haurà una creu gran presidint-la. A més, disposarem al llarg de tota la sala diverses creus, totes les que puguem trobar: de totes les grandàries possibles i de tots els materials que trobem (cartolina, fusta, plata, paper...).

Estaran repartides per tota la sala en el sòl, recolzades en la paret... En cadascuna, en la mesura que es pugui, es mostrarà un paper amb un problema, una "càrrega" que puguem portar en la nostra vida. Seria convenient haver tractat aquest tema en la sessió anterior perquè pugui ser tan personalitzada com siga possible. Asseurem als adolescents entre les creus.

La dinàmica de l'oració (**Annex I**) gira entorn d'un conte: "Tria la teua pròpia creu". Anirem llegint trossos del mateix i mentre els joves aniran realitzant gestos.

Reflexió

L'oració en si ens convida a la reflexió en grup. També és moment de compartir. Cadascú, en l'ordre que vulguen, però individualment, recollirà de la creu aquella càrrega que havia depositat davant aquesta. És el moment de compartir amb el grup les càrregues i les solucions per a fer-les més lleugeres.

Compromís

Les "solucions" parlades en la reflexió poden veure's també com un compromís. De manera grupal, ens comprometem a resar per les creus de la resta de membres del grup.

Celebració

Resarem tots junts l'oració final.

Observacions i recursos per a l'educador

- És important que l'Educador haja treballat anteriorment les seues pròpies creus i canalitze l'activitat-oració cap al sentit d'aquesta: descobrir la Salvació que ens proporciona. És necessari que els Educadors també participen en l'oració, compartisquen amb l'Equip i els ensenyen a compartir i a fer oració.
  - En l'Annex II trobem un guió perquè els adolescents puguen seguir l'oració. Cal imprimir una còpia per cada membre de l'equip que assistisca.
-

Avaluació de l'activitat

- Han participat tots en l'oració o n'hi ha hagut algun al qual li haja costat més?
  - S'ha respectat el clima d'oració (silenci, recolliment...)?
  - S'ha aconseguit l'objectiu de la dinàmica?
  - Què canviaries o milloraries de la dinàmica?
-

ANNEXOS

Annex I

GUIÓ PER A L'EDUCADOR

MONICIÓ D'NTRADA (la llegirà un Educador o una veu en off)

DESPERTA! Sí, sí, t'ho dic a tu. DESPERTA!

Mira al teu voltant, observa cada creu. Cadascuna d'elles és diferent, veritat?

Cadascuna ha sigut feta amb una finalitat, cadascuna d'elles ha sigut feta amb un material, cadascuna d'elles ha sigut pensada per a una ocasió.

Tanca els ulls, pensa, rebusca al teu interior i intenta imaginar el dolor que representa: un dolor lent, dolorós i solitari que sembla no tindre fi. Eixe dolor per a cadascú és una cosa, per a cadascú pot representar una mala experiència, un sentiment dolorós, una càrrega que sabem que hem de portar en la nostra vida.

Hui estem ací per a descobrir quines són les nostres càrregues, per a saber reconèixer-les i acceptar-les, per a demanar-li a Déu no que ens allibere d'elles, sinó que ens faça forts davant les adversitats i ens ensenye a portar d'una forma més lleugera eixa càrrega.

CANT: Cirineo (Estación V) – Hakuna Group Music

¿Quién ayuda a quién?
¿Quién me abrió los ojos a la eternidad?
¿Quién lavó con sangre mi fragilidad?
¿Quién me ama hasta la muerte de verdad?

¿Quién abraza a quién?
Qué ligero el peso si lo llevas Tú.
¿Cuánto suman dos miradas y una Cruz?
Quiero ser un Cirineo de Jesús,
Quiero ser tu Cirineo, mi Jesús.

Dame tu vida, Señor.
Dame tus brazos, tu voz.
Sobre la Cruz, mi corazón
Se hace grande en tu dolor,
Por amor, por amor...

¿Quién espera a quién?
¿Quién me llama por mi nombre como Tú?
¿Quién amó su noche para darme luz?
Quiero ser un Cirineo de Jesús.
Quiero ser tu Cirineo, mi Jesús.

Toma mi vida, Señor,
toma mis brazos, mi voz.
Sobre la Cruz, mi corazón
se hace grande en tu dolor.
Por amor, por amor...

Toma mi vida, Señor,
Toma mis brazos, mi voz.
Sobre la Cruz, mi corazón
se hace grande en tu dolor.
Por amor, por amor...

DINÀMICA**1. Com és la nostra pròpia creu?**

Una vegada hi havia un home pobre i senzill. A la nit, després del treball, tornava a casa cansat i de mal humor. Mirava amb fàstic a la gent que passava amb cotxe o als joves asseguts a les terrasses dels bars.

- Eixos sí que viuen bé, rabiava l'home, assegut a l'autobús, com una ovella a la qual porten a l'escorxador. No tenen ni idea del que vol dir patir... Tot ho veuen de color de rosa. Si hagueren de carregar amb la creu que porte jo!

El Senyor havia escoltat sempre amb molta paciència les lamentacions d'aquell home. I una nit es va quedar esperant-lo a la porta de sa casa.

Ah, eres tu, Senyor? -va dir l'home en veure'-. No intentes vindre a sermonejar-me. De sobres saps com pesa la creu que m'has tirat sobre els muscles.

GEST: Els convidarem a pensar en quina és la creu que pensen que porten a coll. Podem deixar 3-4 minuts amb una música de fons sense lletra i que no siga coneguda. Després de pensar, hauran de reflectir-ho en un full en blanc. Poden expressar-se com vulguen: escrivint, dibuixant, fent papiroflèxia... el que a cadascú se li ocorregui. Una vegada escrit o dibuixat, apegaran en la creu allò que hagen pogut confeccionar.

2. Les creus dels altres

L'home estava malhumorat com mai. El Senyor li va somriure amb bondat.

- Vine amb mi. Et donaré una altra oportunitat. Podràs fer una nova elecció, li va dir.

L'home es va trobar de sobte en una enorme gruta de parets blaves. L'arquitectura era divina. I estava plena de creus: xicotetes, grans, esmaltades, amb joies incrustades, llises, retorçades...

- Són les creus dels homes, va dir el Senyor. Tria la que vulgues.

L'home va deixar amb poca traça la seua creu en un racó i, fregant-se les mans, es va posar a triar. Va provar una creu lleugera, lleugera: pesava poc, però era llarga i molesta de portar. Es va col·locar al coll una creu de bisbe, un pectoral, però era tremendament pesada de responsabilitat i de sacrifici. Una altra, llisa i simpàtica, en aparença. Quan se la va tirar damunt va començar a clavar-se-li sobre els muscles, com si estiguera coberta de claus.

Va prendre llavors una creu de plata que brillava resplendent, però en tindre-la amb si va sentir que començava a envair-li una sensació d'angoixa i soledat. La va deixar en l'acte.

Va provar una vegada i una altra, però cada creu tenia algun defecte i oferia la seua pròpia dificultat.

GEST: Ara és temps de pensar en les càrregues i en els problemes dels altres. Segur que tenim a algú molt pròxim que està passant per un mal moment.

Quina és eixa càrrega que està portant? Com podem nosaltres ajudar-lo a portar eixa càrrega?

Deixarem per a això també uns 5 minuts amb música de fons, sense veu i que no siga coneguda.

3. Hem de saber carregar amb la nostra creu

Per fi, en un racó en semipenombra, va trobar una xicoteta creu, desgastada per l'ús. No resultava massa pesada, ni massa dificultosa de portar. Semblava feta a propòsit per a ell. L'home la va carregar sobre els seus muscles, amb aire de satisfacció.

- Em quede amb aquesta -va exclamar.

Va eixir de la gruta. El Senyor el va mirar amb dolçor, clavant en ell els ulls.

I en aquell instant l'home es va adonar que havia triat precisament la seua vella creu: aquella que havia llançat amb desgana en entrar a la gruta.

La mateixa que havia portat durant tota la vida.

Moltes vegades ens queixem per les dificultats que hi ha en la nostra vida i fins i tot qüestionem la voluntat de Déu, però Ell permet el que ens succeisca perquè és per al nostre bé i alguna cosa ens ensenya a través d'això. Déu no ens dona res més gran del que puguem suportar.

GEST: Ara que sabem que cadascú ha de portar la seua càrrega, només és qüestió de saber portar-la d'una manera més lleugera. A això ens ajuda Déu, de mil maneres diferents, únicament hem de saber veure-ho.

Deixarem també uns pocs minuts amb música ambiental perquè pensen en això, i també en aquells que els poden ajudar a portar-la: la seua família, amics, companys, Educadors, professors...

DE L'EVANGELI SEGONS SANT MATEU (Educador)

“Veni a mi tots els que esteu cansats i carregats, i jo vos faré descansar. Porteu el meu jou sobre vosaltres, i apreneu de mi, que soc mans i humil de cor; i trobareu descans per a les vostres ànimes; perquè el meu jou és fàcil, i lleugera la meua càrrega.” (Mateu 11, 28- 30)

Tots junts direm:

“Jesús, et reconec com el meu Senyor i el meu Salvador.
Gràcies per morir en la creu per al perdó de les meues culpes i pecats,
i per la fe. Et demane que em dones la força i saviesa per a portar aquesta
càrrega que em costa tant portar. No puc sol, però si tu vens
a la meua ajuda, segur estic que el viatge es farà més lleuger.
Ajuda'm, Senyor Jesús, i en la teua promesa d'amor i misericòrdia
per a tot aquell que acudisca cap a tu per ajuda em mantinc”.

CANT FINAL: Soy libre (Estación XV) – Hakuna Group Music

Mi mejor amigo decidió morir por mí,
cargó con mi castigo para que yo pudiera vivir.
No viniste a juzgarme, me viniste a salvar.

Y ahora lo que más quieres es que yo me deje amar.

Abrázame, hoy me dejo querer.

Todos mis pecados arden
en el fuego de tu amor.
Y siempre que yo me caiga
Tú me levantarás.

Coronado con espinas, vestido de dolor,
en tu último suspiro mi mundo se apagó.
Pero al tercer día, un gran ruido se escuchó,
Fueron ángeles cantando: ¡Jesús resucitó!

Oh, abrázame, hoy me dejo querer.

Todos mis pecados arden
en el fuego de tu amor.
Y siempre que yo me caiga
Tú me levantarás.

Quiero volver a nacer en ti, quiero volver a nacer en ti.

Quiero volver a nacer en ti.
¡Ahora soy libre! ¡Ahora soy libre!
¡Porque Tú me haces libre!

Todos mis pecados arden en el fuego de tu amor.

RITU DE LA PROMESA

TÍTOL DE L'ACTIVITAT	EL CREDO: LA MEUA PROFESSIÓ DE FE					
TEMPS I NIVELL	ESTIL DE VIDA					
OBJECTIUS	<ul style="list-style-type: none"> • Experimentar diferents formes d'oració com a renovació interior que ens fa lliures davant Déu. O.1. • Aprofundir en el Principi de Vida "Viure en la veritat per a conquerir la meua llibertat" E.F. 2 					
INTRODUCCIÓ	En la present activitat aprofundirem en l'oració del Credo, fent present aquest símbol.					
EIXOS TRANSVERSALS	<ul style="list-style-type: none"> • Desenvolupament d'habilitats de treball en equip i col·laboració. • Foment de l'exploració i la resolució de problemes. • Promoció de l'aprenentatge actiu i experiencial. 					
ITINERARIS	Educatiu en la fe	Comunitari eclesial	Litúrgic sacramental	D'oració	Testimoni	Ser persona
TIPUS D'ACTIVITAT	MATERIAL					
Oració	<ul style="list-style-type: none"> • Fotocòpies dels annexos • Dispositiu per a reproduir la cançó • Altaveu • Paper • Bolígraf 					
DURACIÓ						
1h 30'						
RESPONSABLE						
N. DE SESIONS						
1						

DESENVOLUPAMENT DE LA SESSIÓ

Experiència

En l'activitat tractarem de reflexionar sobre les diferents parts del Credo com a preparació per a realitzar el Ritu de la Promesa. És necessari que creem un ambient acollidor i respectuós, ja que els adolescents intentaran discernir com es compleix el Credo en la seua vida personal.

En primer lloc, és necessari que l'Educador responsable faça una breu introducció sobre el Credo i la seua importància en la tradició cristiana (**Annex I**).

Seguidament, convidarem als membres del grup a asseure's en cercle i procedirem a llegir en veu alta el Credo (**Annex II**). Podem llegir-lo en conjunt o bé que cada adolescent llija una part. A més, al llarg de la lectura han de marcar la frase que més ressona al seu cor.

Al centre de la sala hi haurà una creu i una cistella amb les diferents parts del Credo (**Annex III**). Cada adolescent agafarà un dels papers i reflexionarà en silenci sobre la part que li ha tocat. Podem proposar diverses preguntes sobre les quals verse la reflexió:

- Com interpretes aquesta part del Credo?
- En què creus profundament?
- Com es compleix en la teua vida aquesta part del Credo?

Reflexió

Després de la reflexió individual, donem pas a la grupal. Anirem guiant i compartint a través del Credo allò que hem reflexionat individualment en cada part. Després de la reflexió individual del membre de l'equip, llegirem una reflexió (**Annex IV**) de la part i convidarem a la resta del grup a comentar sobre eixa part.

Compromís

Ens comprometem a interioritzar aquesta oració de professió de fe, que ens convida a viure en la veritat i a ser conscients del pas que donarem en el Ritu de la Promesa.

Celebració

Per a celebrar-ho escoltarem la cançó "Sencillamente" de Hakuna (**Annex V**) i resarem novament tots junts el Credo, assumint conscientment allò que estem professant.

Observacions i recursos per a l'educador

- És important que creem un ambient tranquil i acollidor perquè els adolescents puguin compartir els seus punts de vista sense sentir-se jutjats per la resta.
- Si no volem gastar molt de paper, l'oració del Credo completa i la cançó final la podem projectar i llegir-la en la pantalla.
- És molt necessari que l'Educador treballe amb anterioritat l'oració del Credo, per a saber explicar i poder adaptar les preguntes de la reflexió a cada article. En el llibre "L'art de la vida sana", de Fabio Rosini, en el capítol "La fama de Jesús", aterra a la vida juvenil i adolescent els articles del credo.
- De l'Annex II hem d'imprimir una còpia per persona, podem maquetar-lo perquè siga un record propi de la sessió i del moment que estan preparant. De l'Annex III hem d'imprimir i posar en un bol el nombre exacte d'articles com de persones presents en el moment de la sessió, intentant sempre que estiguen tots els articles del credo per a poder treballar-los.

Avaluació de l'activitat

- Han participat tots en la sessió, o n'hi ha hagut a algú al qual li haja costat més?
- S'ha respectat el moment de compartir de la resta?
- S'ha aconseguit l'objectiu de la dinàmica?
- Què canviaries o milloraries de la dinàmica?

ANNEXOS

Annex I

INTRODUCCIÓ AL CREDO

Les veritats de la nostra religió, de la nostra fe catòlica, es troben en l'oració del Credo. El Credo és el que creiem els catòlics. Si algú d'una altra religió ens pregunta què és el que creieu els catòlics, podem contestar-li amb tot el que resem en el Credo. Podem dir que és com un resum de la nostra religió.

El Credo està dividit en tres parts:

- La primera part parla de Déu Pare i de l'obra de la Creació.
- La segona part parla de Déu Fill i de la Redempció dels homes.
- La tercera part parla de Déu Esperit Sant i de la nostra santificació.

Aquestes tres parts contenen dotze articles, que abasten les principals veritats en les quals creem els catòlics.

Si ens fixem bé en tot el que creiem, ens adonarem de l'important que és Déu i de com ens va estimar tant que ens va entregar al seu Fill Jesús per a salvar-nos. Es va quedar amb nosaltres a l'Església, ens perdona i ens promet tornar a vindre.

Tot el que creiem ho hem de viure. Hem de demostrar amb les nostres obres que creiem en Déu. S'ha de notar la diferència entre un adolescent que no té fe i un adolescent que sí que té fe. La vida es viu diferent. Per exemple, si jo crec que tinc un Pare Totpoderós que vetla per mi, les meues accions hauran de demostrar eixa seguretat i confiança. Si jo crec a l'Església, l'ajudaré.

En resar el Credo, entrem en comunió amb Déu Pare, Fill i Esperit Sant i amb tota l'Església.

Annex II

EL CREDO DELS APÒSTOLS

Crec en Déu Pare, Totpoderós,
Creador del cel i de la Terra.
Crec en Jesucrist, el seu únic Fill,
El nostre Senyor, que va ser concebut per obra i gràcia de l'Esperit Sant,
va nàixer de Santa Maria Verge,
va patir sota el poder de Ponç Pilat,
va ser crucificat, mort i soterrat,
va descendir als inferns,
al tercer dia va ressuscitar entre els morts,
va pujar als cels i està assegut a la dreta de Déu Pare, Totpoderós.
Des d'allí ha de vindre a jutjar a vius i morts.
Crec en l'Esperit Sant, la Santa Església Catòlica, la comunió dels sants,
el perdó dels pecats, la resurrecció dels morts i la vida eterna.
Amén.

Annex III

ARTICLES DEL CREDO

1. Déu Pare Totpoderós, Creador del cel i de la Terra.
2. Jesucrist, Fill únic de Déu.
3. Jesús va ser concebut per obra i gràcia de l'Esperit Sant i nascut de Maria la Verge.
4. Jesús va ser crucificat, mort i soterrat.
5. Jesús va descendir als inferns i al tercer dia va ressuscitar.
6. Jesús va pujar als cels i està assegut a la dreta de Déu Pare.
7. Jesús vindrà a jutjar a vius i morts.
8. L'Esperit Sant.
9. L'Església, una, santa, catòlica i apostòlica i la comunió dels sants.
10. El perdó dels pecats.
11. La resurrecció dels morts.
12. La vida eterna.

Annex IV

BREU REFLEXIÓ SOBRE ELS ARTICLES DEL CREDO

1. Déu Pare Totpoderós, Creador del cel i de la Terra.

La confessió de fe de l'Església comença confessant a Déu com a Pare. Aquesta primera afirmació de la professió de fe és, al mateix temps, la més important. Al costat d'aquesta confessió, la fe cristiana afig "Totpoderós", posant-ho en relació amb el Títol de Pare.

La confessió de Déu com a "Pare Totpoderós" vol significar que el poder de Déu no és un domini arbitrari i capritxós sobre el món, els homes i els esdeveniments, sinó que expressa realment la total i absoluta sobirania de Déu ple d'amor i de bondat.

"Déu Totpoderós" és el Senyor del passat i el futur, del que existeix i del que succeeix, de les coses i dels homes, del món i de la història. El reconeixem com Ésser omnipotent que:

- Tot ho crea, cuida i guia, que té a les seues mans el món i la història.
- Els homes no són els seus esclaus, sinó els seus fills i els seus amics.
- Crida a l'existència el que no existeix.
- És capaç de fer-se feble per a salvar-nos als homes.

Quan confessem que Déu és creador, volem afirmar que:

- El món no és fruit de l'atzar, Déu l'ha creat, triat i estimat. "Perquè tu has creat l'univers, per la teua voluntat, no existia i va ser creat" (Ap. 4,11)
- En la paraula creadora de Déu es funda la veritat i el sentit del creat. "Tot ho vas crear amb la teua paraula" (Sb 9,1).
- Les coses procedeixen de la bondat de Déu i participen d'ella "I va veure Déu que era bo".
- Déu crea amb plena sobirania. "I va dir Déu... faça's... i va ser fet". Per això, per a expressar el caràcter únic de la creació de Déu, la Sagrada Escriptura i la doctrina de l'Església parlen de la creació del "no-res".

- El primer sentit de la creació és per a la glòria de Déu i, com la glòria de Déu és la glòria del seu amor, la glòria de Déu és la salvació de l'home.

La fe en Déu creador no inclou solament l'acte de la creació realitzat una vegada per sempre. Aquesta inclou, al mateix temps, la conservació del món per part de Déu. En la conservació del món, l'acte de la creació es fa sempre present: Déu ho cuida tot, ho sosté tot, dona vida a tot. Sense la contínua conservació de Déu, el món i les coses tornarien al no-res. El bufit del seu Esperit envolta i penetra les criatures, les sosté i les fa viure.

2. Jesucrist, Fill únic de Déu.

Ser el Fill únic de Déu és el central en la persona de Jesús. La identitat divina és la seua identitat personal. Per això, abans d'aparèixer en la seua realitat feble, pobra i mortal d'home ja estava Jesús precisament com el Fill únic de Déu, des de l'eternitat al si del Pare. (Cfr. Jn 1, 1. 14. 18; 17,5; 2 Cor 8,9; Flp 2, 6-11)

Al Fill etern de Déu, fet home, despullat del seu rang, feble sotmés al patiment i a la mort, Déu l'ha constituït, per la resurrecció d'entre els morts, en el rang del Fill poderós.

Durant la seua existència mortal, no va deixar de ser Jesús el Fill únic i etern de Déu. En el començament de la seua vida pública, en el seu Baptisme per Joan, i en la seua transfiguració, la veu del Pare designa a Jesús com el seu "Fill estimat" (Mt 3, 17; 17,5). "Pare" era senzillament el títol que Jesús donava a Déu.

En l'oració, Jesús es dirigeix a Déu en una forma immediata, plena de familiaritat i confiança, amb les invocacions "Pare" o "Pare meu".

Jesús és la imatge del Pare. Jesús fa present a Déu Pare i el seu Regne en aquest món. Jesús pot dir amb tota veritat "El Fill no pot fer res pel seu compte" (Jn 5,19), "El Pare i jo som un" (Jn 10,30) i "Qui em veu a mi, veu al Pare" (Jn 14,10).

Jesús, el Fill, revela l'amor del Pare, entregant-se totalment i incondicionalment a Ell en amor i obediència.

3. Jesús fou concebut per obra i gràcia de l'Esperit Sant i nascut de Maria la Verge.

L'Anunciació a Maria inaugura "la plenitud dels temps", és a dir, el compliment de les promeses i dels preparatius. Maria és convidada a concebre a Aquell en qui habitarà "corporalment la plenitud de la divinitat" (Col. 2,9).

La missió de l'Esperit Sant està sempre unida i ordenada a la del Fill. L'Esperit Sant va ser enviat per a santificar el si de la Mare de Déu i fecundar-la per obra divina.

Joan, al pròleg del seu evangeli, del Fill únic de Déu a qui anomena ací mateix el Verb, confessa: "I el Verb es va fer carn, i va acampar entre nosaltres; i hem vist la seua glòria, la glòria pròpia del Fill únic del Pare, ple de gràcia i de veritat" (Jn 1,14).

El misteri de l'encarnació és central en la fe cristiana, la caracteritza i la distingeix de qualsevol altre credo religiós. L'encarnació és un esdeveniment que va tindre lloc en un temps determinat de la història, però el seu origen està absolutament més enllà de tot l'univers. Ha succeït una única vegada i per sempre. Déu s'ha unit a través del seu Fill definitivament amb l'home i amb la seua creació. Déu no deixarà de ser mai "Déu amb nosaltres".

El Verb es va encarnar per a:

- Que nosaltres coneguérem així l'amor de Déu (1 Jn 4,9).
- Per a ser el nostre model de santedat (Mt 11,29; Jn 14,6).
- Per a fer-nos partícips de la naturalesa divina (2 Pe 1,4).

4. Jesús fou crucificat, mort i sepultat.

La creu és l'únic sacrifici de Crist "Únic mediador entre Déu i els homes". Tot el que Jesús va ensenyar i va fer durant la seua vida mortal en la creu arriba al cim de la veritat i la santedat. Recordem les paraules que Jesús va pronunciar i que constitueixen el seu missatge suprem i definitiu:

- **“Pare, perdona'ls, perquè no saben el que fan”** (Lc 23,24). Jesús no només perdona, sinó que demana el perdó del Pare per als quals l'han entregat a la mort i, per tant, també per a tots nosaltres.
- **“En veritat et dic, hui estaràs amb mi al paradís”** (Lc 23,43). Es diria que en aquest text de Sant Lluc està documentada la primera canonització de la història, realitzada per Jesús a favor d'un malfactor que es dirigeix a Ell en aquell moment tan dramàtic. Això mostra que els homes poden obtenir gràcies a la creu de Crist el perdó de totes les culpes, i també de tota una vida malvada i que poden obtenir-ho també en l'últim instant, si es rendeixen a la gràcia del Redemptor, que els converteix i els salva.
- **“Dona, ací tens al teu fill. “Ací tens a la teua Mare”**. Un acte de tendresa i pietat filial. Jesús no vol que la seua Mare es quede sola. Jesús vol donar a Maria una descendència molt més nombrosa, vol instituir una maternitat que abaste a tots els seus seguidors i deixebles d'aleshores i de tots els temps. Una maternitat espiritual.
- **“Déu meu, Déu meu, perquè m'has abandonat”** (Mc 15, 34). Aquell silenci de Déu pesa sobre el que mor com la pena més onerosa. Però Jesús sabia que amb aquesta fase de la seua immolació, que va arribar fins a les fibres més íntimes del seu cor, completava l'obra de la redempció, que era la fi del seu sacrifici per la reparació dels pecats.
- **“Tinc set”** (Jn 19,28). La set de la creu, en boca de Crist moribund, és l'última expressió de desig del Baptisme que havia de rebre, per a obrir-nos a tots nosaltres la font de l'aigua que associa i salva veritablement.
- **“Tot està complit... Pare, a les teues mans pose el meu Esperit”** (Jn 19,30). Van ser les seues últimes paraules. Manifesten la seua consciència d'haver complert fins al final l'obra per a la qual va ser enviat al món (Jn 17,4).

5. Jesús va descendir als inferns i al tercer dia va ressuscitar.

Amb aquesta afirmació del símbol baptismal, confessem que Jesús no només va morir, sinó que també va estar mort. Com en la seua existència terrestre Jesús va ser solidari amb els vius, “en els inferns” ho va ser amb els morts, i per la seua mort a favor nostre ha vençut a la mort i al diable “senyor de la mort” (Hb 2,14).

En descendir al lloc dels morts, Jesús ha carregat amb tot l'abandonament, amb tota la soledat i amb tot l'absurd de la mort. I, al mateix temps, ha introduït la salvació de Déu allí on cessa la comunicació i es tallen els camins. Jesús va descendir a l'abisme com a Salvador, proclamant la bona notícia fins als morts (1 Pe 4,6). La Tradició de l'Església afirma en aquest passatge del símbol que Jesucrist, amb el seu descens al lloc dels morts, va alliberar els esperits dels qui mancaven de la visió de Déu, però que des del començament de la història, tant a Israel com als altres pobles, havien caminat en justícia i santedat i els va introduir en la glòria del seu Pare (Cfr. Pe 3, 18-19).

Des de la seua resurrecció, Crist té en el seu poder les claus de la mort i de l'abisme (Ap 1,18) i davant el nom de Jesús tot genoll es doblega als cels, a la Terra i als abismes (Cfr. Fil 2,10).

Tot el Nou Testament afirma, explícitament, la resurrecció del Senyor: en aquest punt no hi ha discrepància ni vacil·lacions. No hi ha fe cristiana sense la fe en la resurrecció de Jesús, que no només és començament, sinó contingut fonamental i fonament de la nostra fe. Abans de res, podem dir certament que Crist ressuscitat és principi i font d'una vida nova per a tots.

La resurrecció de Crist és, finalment, principi i font de la nostra futura resurrecció. El mateix Jesús va parlar d'això en anunciar la institució de l'Eucaristia com a sacrament de la vida eterna: “El que menja la meua carn i beu la meua sang té vida eterna i jo el ressuscitaré l'últim dia” (Jn 6,54). En espera d'eixa transcendent plenitud final, Crist ressuscitat viu als cors dels seus deixebles i seguidors com a font de santificació en l'Esperit Sant, font de la vida divina i de la filiació divina.

6. Jesús va pujar als cels y està assegut a la dreta de Déu Pare.

Segons els Fets dels Apòstols, Jesús va ser portat al cel al Mont de les Oliveres. Efectivament, des d'allí els Apòstols van tornar a Jerusalem després de l'Ascensió.

El Mont de les Oliveres, que ja havia sigut el lloc de l'agonia de Jesús en Getsemaní, és, per tant, l'últim punt de contacte entre el Ressuscitat i el xicotet grup de deixebles en el moment de l'Ascensió. Aquesta última etapa roman estretament unida a la primera, és a dir, a la baixada des del cel realitzada en l'Encarnació. Només el que va eixir del Pare pot tornar al Pare. "Ningú ha pujat al cel sinó el que va baixar del cel, el Fill de l'home" (Jn 3,13). Deixada a les seues forces naturals, la humanitat no té accés a la "Casa del Pare", a la vida i a la felicitat de Déu. Només Crist ha pogut obrir aquest accés a l'home. "Quan jo siga alçat de la terra, atrauré a tots cap a mi" (Jn 12, 32). L'elevació en la Creu significa i anuncia l'elevació en l'Ascensió al cel.

Crist, des de llavors, està assegut a la dreta del Pare. "Veureu al Fill de l'Home assegut a la destra del Pare i vindre entre els núvols del cel" (Mc 14,62). "Per dreta entenem la glòria i l'honor de la divinitat, on el que existia com a Fill de Déu està assegut corporalment després que es va encarnar i que la seua carn va ser glorificada". Asseure's a la dreta del Pare significa la inauguració del regne del Messies. A partir d'aquest moment, els Apòstols es van convertir en els testimonis del "Regne que no tindrà fi".

7. Jesús vindrà a jutjar a vius i morts.

Seguint als profetes i a Joan Baptista, Jesús va anunciar en la seua predicació el judici de l'últim Dia. Llavors es posaran a la llum la conducta de cadascú i el secret dels cors. Aleshores, serà condemnada la incredulitat que no ha tingut en compte la gràcia i misericòrdia oferida per Déu. L'actitud respecte al proïsme revelarà l'acollida o el rebuig de la gràcia i de l'amor diví. Jesús dirà en l'últim dia: "Quant vau fer a un d'aquests germans meus més xicotets, a mi m'ho vau fer." (Mt. 25,40).

8. L'Esperit Sant.

A partir del Baptisme, L'Esperit Diví habita en el cristià com al seu temple. L'apòstol Pau, en la seua primera carta als Corintis (3, 16), pregunta: "No sabeu que l'Esperit de Déu habita en vosaltres?"

Certament, l'acció de l'Esperit Sant entra al més profund de l'ésser humà, al cor dels seus fidels, i allí vessa la llum i la gràcia de vida. "O no sabeu que el vostre cos és santuari de l'Esperit Sant que està en vosaltres i heu rebut de Déu?" (1Cor 6,19). El cristià, mitjançant la inhabitació de l'Esperit Sant, arriba a trobar-se en una relació particular amb Déu que s'estén a totes les relacions interpersonals, tant en l'àmbit familiar com en el social.

Gràcies a la força de l'Esperit que habita en nosaltres, el Pare i el Fill venen també a habitar en cadascun de nosaltres.

La vida del cristià és una existència espiritual, una vida animada i guiada per l'Esperit cap a la santedat o perfecció de la caritat. L'Esperit Sant és el principi d'acció i lluita contra el que:

- intenta separar-lo de la seua condició de fill.
- li impedisca estimar i servir a Déu en l'ordre nou de l'Esperit (Cf. Rm 7,6).

Gràcies a l'Esperit, i guiats per Ell, el cristià té la força necessària per a lluitar contra tot el que s'oposa a l'Esperit.

Els cristians creiem fermament que l'Esperit Sant està i camina amb nosaltres, ens acompanya al llarg del nostre camí de santificació, obra i actua en el més íntim de cadascú: és al que anomenem les gràcies actuals per les quals la nostra intel·ligència, voluntat, impulsos, voler, etc. estan impregnats de la seua presència i de la seua força i ens ajuden a actuar d'acord amb el que Ell ens diu o inspira.

La vida segons l'Esperit, el fruit del qual és la santificació, suscita i exigeix de tots i de cadascun dels batejats el seguiment i la imitació de Jesucrist, en la recepció de les seues Benaurances, en el fet d'escoltar i meditar la Paraula de Déu, en la participació conscient i activa en la vida litúrgica i sacramental de l'Església, en l'oració individual, familiar i comunitària, en la fam i set de justícia, en el fet de portar a la pràctica el manament de l'amor en totes les circumstàncies de la vida i en el servei als germans, especialment si es tracta dels més xicotets, dels pobres i dels quals pateixen.

9. L'Església: una, santa, catòlica i apostòlica i la comunió dels sants.

L'ESGLÉSIA ÉS UNA

- L'Església és una a causa del seu origen. "El model i principi suprem d'aquest misteri és la unitat d'un sol Déu Pare i Fill en l'Esperit Sant, en la Trinitat de persones".
- L'Església és una a causa del seu fundador. "Perquè el mateix Fill encarnat per la seua creu va reconciliar a tots els homes amb Déu, restituint la unitat de tots en un sol poble i en un sol cos".
- L'Església és una a causa de la seua "ànima": L'Esperit Sant, que habita en els creients i plena i governa a tota l'Església, realitza eixa admirable comunió de fidels i uneix a tots en Crist tan íntimament que és el Principi de la unitat de l'Església. Per tant, pertany a l'essència mateixa de l'Església ser una (CIC, 813).

L'Església és una. Crist no en va fundar moltes, sinó UNA Església. Va dir que volia formar un sol ramat sota la guia d'un sol pastor (Cfr. Jn. 10). L'única Església de Crist, després de la seua resurrecció, la va entregar a Pere perquè la pasturara. Li va encarregar a ell i als altres apòstols que l'estengueren. Aquesta Església, constituïda i ordenada en aquest món com una societat, subsisteix a l'Església catòlica, governada pel successor de Pere i pels bisbes en comunió amb ell.

La unitat de l'Església consisteix en una unitat en la fe, en la caritat i en la litúrgia, sota el govern dels apòstols i els seus successors, una cosa que apareix expressada als Fets dels Apòstols: "Eren constants a escoltar l'ensenyament dels apòstols i en la comunitat de vida, en el fet de partir el pa i en les oracions" (Hch 2,42).

L'ESGLÉSIA ÉS SANTA

L'Església és Santa, perquè Crist "la va estimar i va donar la seua vida per ella". Això ho va fer per a consagrar-la. En Ella va deixar el Senyor tot el tresor de la seua santedat adquirit per la seua mort i resurrecció i així l'Església és dispensadora de santedat i santifica a tots els seus membres des del Baptisme fins a l'últim comiat, lluitant sempre per purificar-nos del pecat.

L'ESGLÉSIA ÉS CATÒLICA

Perquè la salvació que Crist ens va portar es dirigeix a tots els homes sense excepció. És Universal. Per això l'Església és Catòlica. A partir de l'Ascensió del Senyor, es van trencar les fronteres d'Israel per a "anar per tot el món i anunciar l'Evangeli a totes les gents".

L'ESGLÉSIA ÉS APOSTÒLICA

Apòstol vol dir enviat. Els quatre evangelis assenyalen que Déu, el Pare, ha enviat a Jesús, el seu fill, com Salvador del món. A la vegada, Jesucrist va confiar als apòstols la missió que havia rebut del Pare, encarregant-los predicar en el seu lloc l'Evangeli a tots els pobles, amb el poder de l'Esperit Sant, fins al final del món. Aquesta mateixa missió arriba fins hui a nosaltres.

LA COMUNIÓ DELS SANTS

Si algú ens anomenara sants, el més probable és que férem un salt. Som massa conscients de les nostres imperfeccions per a acceptar aquest títol. I, no obstant això, tots els fidels del Cos de Crist a l'Església primitiva es deien sants. És el terme favorit de sant Pau per a dirigir-se als components de les comunitats cristianes. Escriu als "sants d'Efes" (Cf. Ef 1,1) i als "sants que es troben en tota Acaya" (2 Cor 1,1).

La paraula sant, derivada del llatí, descriu a tota ànima cristiana que, incorporada a Crist pel Baptisme, és habitada de l'Esperit Sant. Hui dia s'ha limitat la seua significació a aquells que estan al cel. Però la utilitzem en la seua accepció primera quan, en recitar el Credo dels Apòstols, diem "crec... en la comunió dels sants". La paraula "comunió" significa, clar, "unió amb", i amb ella volem indicar que existeix una unió, una comunicació, entre les ànimes en la qual l'Esperit Sant, l'Esperit de Crist, té el seu estatge. L'expressió "comunió dels sants" té, aleshores, dos significats estretament relacionats: Comunió en les coses santes i Comunió entre les persones santes.

10. El perdó dels pecats.

Crist, després de la seua Resurrecció, va enviar als seus apòstols a predicar "en el seu nom la conversió per al perdó dels pecats a totes les nacions" (Lc. 24,47). Aquest misteri de la reconciliació no el van complir els apòstols i els seus successors anunciant solament als homes el perdó de Déu merescut per a nosaltres per Crist, cridant-los a la conversió i a la fe, sinó comunicant-los també la remissió dels pecats pel Baptisme i reconciliant-los amb Déu i amb l'Església.

No hi ha cap falta per greu que siga que l'Església no puga perdonar: "No hi ha ningú tan pervers i tan culpable, que no ha d'esperar amb confiança el seu perdó sempre que el seu penediment siga sincer". "Crist, que ha mort per tots els homes, vol que a la seua Església estiguen sempre obertes les portes del perdó a qualsevol que torne del pecat" (cfr. Mt 18, 21-22).

11. La resurrecció dels morts.

Creiem fermament, i així ho esperem, que de la mateixa manera que Crist ha ressuscitat veritablement d'entre els morts, i que viu per sempre, igualment els justos després de la seua mort viuran per sempre amb Crist ressuscitat i que Ell els ressuscitarà en l'últim dia (Jn 6, 39-40). Com la seua, la nostra resurrecció serà obra de la Santíssima Trinitat. La "resurrecció de la carn" significa que, després de la mort, no hi haurà solament vida de l'ànima immortal, sinó que també els nostres "cossos mortals" tornaran a tindre vida. Creure en la resurrecció dels morts ha sigut des dels seus començaments un element essencial de la fe cristiana. "La resurrecció dels morts és esperança dels cristians; som cristians per creure en ella".

12. La vida eterna.

A la fi dels temps el Regne de Déu arribarà a la seua plenitud. Després del judici final, els justos regnaran per sempre amb Crist, glorificat en cos i ànima, i el mateix univers serà renovat. La Sagrada Escripura diu "cels nous i terra nova" a aquesta renovació misteriosa que transformarà la humanitat i el món. En aquest "univers nou" de la Jerusalem celestial, Déu tindrà el seu estatge entre els homes. "I eixugarà tota llàgrima dels seus ulls, i no hi haurà ja mort ni hi haurà plor, ni crits ni fatigues, perquè el món vell ha passat" (Ap 21,4). Tots aquests fruits bons de la nostra natura i de la nostra diligència, després d'haver-los propagat per la Terra en l'Esperit del Senyor i segons el seu mandat, els trobem després de nou, nets de tota taca, il·luminats i transfigurats quan Crist entregue al Pare el regne etern i universal. Déu serà, llavors, "tot en tots" en la vida eterna.

Annex V

SENCILLAMENTE – Hakuna Music Group

Creo sencillamente.
Quiero disfrutar de la serenidad del creer,
desligar el creer del sentir,
creo, mi Dios ¡y basta!

Te creo en tus misterios
sin entenderlos.
Te creo en mí y en el Pan Blanco,
en el prójimo y en la creación
sin verte en ningún lado.

Creo, Señor, sencillamente
porque creer es confiar.
¡Y cómo me gusta creerte
sintiendo dudas,
sintiendo dudas,
sintiendo dudas!

Digo que eres amor,
escucho que soy tu amado,
no siento y ¡qué más da!
¡Te quiero y eso basta!

Amo, Señor, sencillamente
porque amar, es entregarse.
¡Y cómo me gusta amarte
estando frío,
estando frío,
estando frío!

Espero en tu Palabra.
Vivo en tu Promesa.
¡Gozo en ti, lo que aún me falta!

Espero, Señor, sencillamente
porque esperar es descansar
¡Y cómo me gusta, esperarte
sintiendo miedo,
sintiendo miedo,
sintiendo miedo!

Creo, amo, espero
¡Cómo me gusta seguirte
sintiendo dudas,
estando frío,
sintiendo miedo!
¡Cómo me gusta!
¡Cómo me gusta!

Quererte, amarte y esperarte.

Te sigo sencillamente.

ANNEX III

FORMACIÓ PARES

PREPARACIÓ DELS PARES

Els pares, que estan convidats a la celebració dels ritus, representen la voluntat que els seus fills s'eduquen en la fe i depositen en els Educadors Juniors la confiança per a realitzar una part d'aquesta tasca. Aquests dos fets són indispensables perquè el xiquet arribe a conèixer a Déu. Per tant, a ells també se'ls animarà al fet que visquen de veritat el significat del ritu, que continua més enllà del dia de la celebració.

La preparació dels pares consistirà en una reunió que per a ells pot semblar informativa, però que des del nostre punt de vista la considerem formativa. A aquesta reunió ha de convocar-se als pares de tots els xiquets, adolescents i joves que vagen a celebrar un ritu en eixe curs. Aquesta reunió tindrà dues parts:

Primera part

Aquest moment és molt important per a donar una bona acollida als pares, perquè se senten bé escoltant-nos. Se'ls explicarà, a tots junts, què són els ritus i el seu significat general. A més, aprofitarem per a donar-los a conèixer el que hem fet durant el curs i el que ens queda per fer. Com més sàpiguen el que fem, més se sentiran part del Centre i més col·laboraran amb la nostra missió.

Segona part

Ens reunirem amb els pares dels xiquets que celebraran un mateix ritu. Cada grup de pares ha d'estar en una sala o racó diferent. En aquest moment els explicarem en què consisteix el ritu que els seus fills celebraran. Aquesta part ha de servir perquè els pares sàpiguen molt bé quin és el significat del ritu i la seua importància. Per a això, els donarem a conèixer què és el que treballem amb els seus fills (objectius del Temps en cada itinerari) i a què han arribat a comprometre's amb la celebració del ritu

CONSELLS PER A LA REUNIÓ AMB ELS PARES

Perquè les reunions preparatives amb els pares siguen tan satisfactòries com siga possible, recomanem que es tinguen en compte els següents punts:

Tingues en compte que quan ens dirigim als pares podem tindre un públic molt variat. Pot ser que abunden els pares que no estiguen directament relacionats amb la Parròquia, que tinguem alguns pares molt vinculats amb la Parròquia i altres pocs que no vulguen escoltar res relacionat amb Déu o l'Església. Els pares molt vinculats amb la Parròquia els tindrem del nostre costat (si ho fem tot bé), no ens hem de preocupar en excés per ells. Els que no volen escoltar de Déu estaran poc receptius; com ja ho sabem, no ens preocupem molt per això, sempre ve bé sentir parlar alguna cosa de Déu. Per tant, dels qui més ens hem de preocupar són d'eixos pares que no estan molt vinculats amb la Parròquia, però que tampoc estan tancats a sentir parlar de Déu; que no participen de la vida de l'Església, potser perquè no han sabut com començar o perquè no han descobert la importància o el bo que pot ser. A ells podem fer-los arribar el missatge de l'Evangelí.

Una bona recepció farà que se senten valorats. Per a això: fes que els agrade la presentació digital de la primera part; fes que ja estiga visible en el moment en què comencen a entrar; compta les cadires perquè tots disposen d'ella, i, sobretot, assegura't que tots han sigut avisats. Per a començar, podeu presentar-vos els Educadors i el Consiliari. Ja haureu trencat el gel.

La reunió ha d'estar organitzada, no es pot improvisar. És important la coordinació entre els quals intervenen, així com presentar un ordre del dia.

No oblidem adaptar-nos a qui ens escolta, bastants d'ells farà temps que no senten paraules com Déu, Església, Jesús, fe, esperit... Per a això, el millor és que coneguem als pares: saber quins són els seus interessos, què els preocupa dels seus fills, etc.

Podem convidar a alguns pares (els més vinculats a la Parròquia) al fet que col·laboren en la preparació.

Hem d'intentar fer comunitat entre tots: Educadors, Consiliari i famílies. Per a això, els farem veure que tots compartim una mateixa fi: la felicitat del xiquet.

Perquè ells s'obliguen a les nostres propostes, nosaltres hem d'obrir-nos a ells també. Posarem a la seua disposició tot el que puguem de nosaltres: comunicació telefònica, e-mail, presencial... I la formació de què disposem que puga ser del seu interès.

Acabarem la reunió amb un resum de les idees principals i oberts al fet que ens plantegen els seus dubtes.